

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vrid in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem seimenišču (Knabenseminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za omanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Račun

kat. tiskov. društva za l. 1881.

A. Prhodki:

1. Ostanek leta 1880	fl. 2573. —
2. Naročnina „Slov. Gosp.“ v letu 1880 za leto 1881 vplačana	„ 34. 20
3. Deležnina p. n. gg. društenikov	„ 722. 20
4. Naročnina „Slov. Gospodarja“	„ 4624. 77
5. Naznanila	„ 338. 59
6. Listi po saméz prodani	„ 73. 80
Vkup	fl. 8366. 56

B. Stroški:

1. Tisek, koleki, priloge, napisi in ekspedicija „Slov. Gosp.“	fl. 3720. 03
2. Marke za razpošiljanje „Sl. Gosp.“	„ 906. 09
3. Uredništvo in upravništvo	„ 712. —
4. Časniki za celo leto	„ 44. 03
5. Prihodnina in doklade.	„ 9. 10
6. Poština, listnice in papir	„ 17. 12
7. Naročnina za leto 1882 v le tem letu vplačana	„ 27. 40
8. Nagrade, povrnilo in raznoterosti	„ 15. 40
Vkup	fl. 5451. 17

Ako se od prihodkov za . . . fl. 8366. 56
odšteje stroškov za . . . 5451. 17

ostane premoženja vkup za . . . fl. 2915. 39

Teh fl. 2915. 39 je založenih,

a) v kavicji za . . .	fl. 1077. 94
b) v hranilnici za . . .	„ 1830. —
c) v gotovem za . . .	„ 7. 45
kar daje gorenjih . . .	fl. 2915. 39

V Mariboru dne 31. januarja 1882.

Dr. J. Križanič,
predsednik.

Dr. Ant. Suhač,
blagajnik.

Ig. Orožen, J. Majeiger, Fr. Heber,
pregledovalci.

Posnemanja vredno in potrebno.

Slavni občinski odbor Brašlowski doposlal je uredništvu sledeče pisanje: Naš obč. odbor je pri današnji seji zopet drugo prošujo sklenil; katero smo državnemu zboru na roke dr. Vošnjaku poslali ter jo blagovolite v „Slov. Gospodar“ natisniti.

Visoka zbornica poslancev! Prebritki nasledki, katerih si žal Slovenci na Štajerskem moramo skušati v tem, da se naš materinski jezik vedno in vedno še zatira po šolah, uradih zlasti pa pri sodnijah, silijo nas, da predložimo visokej zbornici prošnjo, naj bi se nam vendarle enkrat dejanske podelile narodne naše pravice gledè rabe slovenskega jezika v šoli in uradu, katere namreč pravice niso samo naravne, temuč so nam i po nastavi zagotovljene.

Jako žalostni in potrti smo, ako po vednih skušnjah zlasti pred sodišskimi uradi moramo misliti, da nam na domačej zemlji ni dovoljeno, v maternem jeziku občevati, bodi si ustno ali pisмено in ko vidimo, da tako ravnanje jako škodljivo upliva ne samo v duševnem oziru, ampak tudi v dejanskem; kajti čestokrat mora slovenski kmet, nemščine neumeči po dve, tri ure daleč hoditi, da najde in naprosi kakšnega nemški znajočega človeka, naj mu prestavi, in še takrat mora tako slepo verjeti, da li je res tako, ali ne, kakor se mu razjasni.

Prej ne bomo Slovenci mirovali, da dobdemo svojo nadsodnijo, katera bi se naj ustanovila v Ljubljani; ker v narodnem oziru smo zgubili vse zaupanje v Gradci kedaj doseči svoje pravice.

Slovenec postane časoma žalosten, otožen, ko vidi, da le tuji jezik vse velja materinski pa nič; če vidi, da se sme vsak pobalin mu posmehovati, in zaničljivo govoriti o slovenskem jeziku.

Slovenci smo vedno udani cesarju in domovini, na nas se je zanesti v odločilnem trenutku — da pa ne bomo samo Slovenci po imenu, am-